

Lliçons de vida

Els Evangelis són plens de lliçons de vida, algunes d'elles, tant certes i evidents, que sovint se'ns obliden o no hi donem prou importància. L'evangeli de Lluc recull el missatge de Jesús (Lc 12,13-21) recordant-nos que cap riquesa no pot assegurar-nos la vida, en un mateix passatge en què explica aquella Paràbola d'un home ric, que davant d'una gran collita, pensa en com poder-la emmagatzemar per garantir el seu benestar durant molts anys. Déu li recorda que els bens materials es poden esvaïr, i que el que cal és "ser ric als ulls de Déu".

Amb tot això, el missatge no és "sigueu pobres, que sereu feliços", cosa que seria insultant per les moltes persones que viuen en l'absoluta pobresa o persones que, malgrat treballar, amb prou feines poden tirar la família endavant. El missatge ens porta a l'essència de la vida, de la pròpia existència. Imagineu-vos una dona que acaba de tenir un accident greu de trànsit, quin pot ser el seu pensament en un moment en què es debat entre la vida i la mort? Pensarà en el seu compte corrent, la seva carrera universitària i els seus èxits laborals... o pensarà en els seus fills, en les persones que estima i que han donat sentit a la seva vida? O davant d'una malaltia greu, quin d'aquests dos àmbits de la vida ens donarien energia i força per lluitar? "M'haig de posar bé, que el meu negoci em necessita" o "m'haig de posar bé, que si falto serà un sotrac per la meva família"? Sobre el paper... tots en som conscients i en sabem la resposta, però a la vida real, sovint se'ns oblida el valor de cada instant, de cada dia.

I és que ser rics als ulls de Déu és ser rics com a éssers humans, amb la riquesa que no es pot comprar ni emmagatzemar, riquesa humana que té l'amor com a únic valor sempre a l'alça.

M.J.H.